

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 165. Quænam pœnaæ statutæ contrahentibus clandestinè
simpliciter, hoc est sine Parocho & testibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73973](#)

dem ratio procedit. Limiranda tamen & aliorum AA. sententia, ut pena locum habeat in aliis impedimentis dirimentibus, saltem iis, quæ per denunciations suæ naturæ detegi seu cognosci possunt, secus de aliis, ut si V. G. matrimonium clandestinum sit nullum ob oculatum defectum consensùs in uno contrahentium, altero id ignorantem; quia tunc cessat ratio citati textus nempe affectata ignorantia; cum hi contrahentes dici non possint affectas ignorantiam, dum eorum alter omni adhibitá diligenter id scire non potuerit, Sanch. d. 42. num. 5. quem sequitur Pith. contrarium tamen sentiente Cón. l. c. eò quod c. 2. & penult. qui fil. sint legit. privilegium illud legitimatis concedatur iis solis, qui stante impedimento probabiliter ignorato seu bona fide nati ex matrimonio in facie Ecclesie contracto, non verò clandestinè omissis denunciationibus.

4. Notandum tertio: ad pñam illam incurramen requiri prolem suscepimus ex tali conjugio invalido durante inhabilitate & clandestinitate; si enim tollatur clandestinitas, & publicetur matrimonium contratum, & insuper per sententiam judicetur ab Ecclesia validum, filii post talem publicationem & approbationem nati censentur legitimi, eti deinde & ex post detegatur impedimentum, quod casu & per accidens ante detectum non fuerat; ut expresse haberet. *quod nobis, qui fil. sint legit.* Neque contrarium sequitur ex eo, quod nati ex conjugibus impedimenti concipi, etiam publicè contrahant, & postmodum eorum matrimonium per dispensationem approbetur, sunt & manent illegitimi; quia matrimonium taliter contractum tam de facto, quam secundum eorum estimationem erat invalidum; matrimonium verò ignorantum eti culpabiliter suum impedimentum saltem secundum existimationem est validum; quare mirum non est, si talis defectus approbatone Ecclesie suppleatur. Castrop. l. c. n. 4.

5. Resp. secundo: Altera pena est, ut contrahentes omissis denunciationibus in gradu prohibito etiam ignoranter (intellige culpabiliter, ex hoc, quod omiserint denunciations) separandis sint sine spe obtinendi dispensationem; quia, ut inquit Trident. sess. 24. c. 5. non est dignus, qui Ecclesia benignitatem facile experiat, cuius salubria præcepta contempnit; quod ita intelligendum, ut Papa se in dispensando præbiturus sit difficilem, nec creditur dispensaturus ex qualibet causa, sed solum ex gravi & urgente; ideoque dispensandus debet quoque hujus delicti facere mentionem, alias dispensatio erit nulla, Sanch. d. 45. num. 3. Cón. l. c. du. 9. num. 81. Gutt. c. 75. num. 2. Extendi quoque hanc penam ad quilibet alia impedimenta dirimentia, saltem ea, quæ per denunciations detegi possunt, ait Pith. num. 39. citato Sanch. d. 42. num. 7. eò quod licet statutum hoc sit penale, sit tamen in maximum animarum favorem, nempe ad vitanda matrimonia clandestina irrita, quæ passim spe dispensationis facilè obtinendæ contrahebantur.

6. Resp. tertio: Insuper subduntur gravi pñæ arbitriæ, arbitrio nimirum ordinarii infligenda, & hunc sub gravi culpa teneri illos puniri, satis indicant verba Trident. nec non & ipsos contrahentes arbitrio Ordinarii graviter puniri precipit, Sanch. d. 46. num. 7. Castrop. l. c. num. 10. Gutt. c. 75. num. 3. & 9. ait tamen

R. P. Lœur. Jur. Can. Lib. IV.

Pith. num. 40. haec penam arbitrariam contrahentibus omissis denunciationibus non imponendam, sed tantum, quando contrahunt sine parocho & absque debito testium numero. Posse quoque Judicem sæcularem tales punire, ex Sanch. l. 3. d. 54. num. 4. ait Castrop. eò quod Judex talis habeat jurisdictionem in personam, ex altera parte constet de delicto; quin & posse illum cognoscere, si opus est, dum nimirum non constat, num clandestinè contraxerint, tanquam probabile contra Covar. (qui tenet remittendam illam cognitionem ad Judicem ecclesiasticum) censet Castrop. eò quod licet cognitione causæ matrimonialis per se solis Episcopis concedatur, dum tamen cognitione non est de jure (qualis esset, V. G. dum cognosceretur, an matrimonium validum nec non; quale matrimonium clandestinum &c. l. c.) sed de facto, nimirum num contraxerint clandestinè, an peccaverint contra statuta Ecclesie, non sit, cur laicis denegerit hæc potestas, ut Sanch. l. c.

7. Resp. quartio: Contrahentibus matrimonium in gradu alias permisso ac licito, omissis tamen denunciationibus, prout præcipitur c. cum inhibitus. imponenda est penitentia; quia adhuc contra interdictum Ecclesie, ejus præceptum contemnendo contrahunt. Pith. num. 43. cum gl. in cit. c. v. penitentia.

Quæst. 165. Quænam pena statutæ contrahentibus clandestinè simpliciter, hoc est sine parocho vel testibus.

1. R Esp. primò: Per modum præsuppositi procedere hanc questionem solum de iis matrimoniois clandestinis simpliciter, quæ non obstante clandestinitate, erant alias, & modò sunt valida, intellige, in locis non recepti Tridentini; dum enim matrimonia ex dicta causa nulla sunt, cessat tota ratio legis penalis, utpote cujus finis directus erat, metu talium penarum detergere ab illis matrimoniois simpliciter clandestinis validè, sed illicitè contractis, ne, cum de matrimonio contracto non constaret, veri conjuges ab invicem recedentes, & alia conjugia publicè contrahentes in perpetuis vivere adulteriis, Ecclesia non valente huic malo occurrere propter defectum notitiae primi matrimonii, utpote clandestine sine testibus contracti, hoc supposito.

2. Resp. secundo: Probabilius videri ex tali matrimonio clandestinè, sed invalidè contracto, nimirum in locis, ubi viget Trident. non incurrit pñas illas olim statutas simpliciter clandestinè contrahentibus; quia ex talibus matrimoniois, utpote irritis, non jam sequuntur illa mala, nimirum adulteria; quæ alias, dum valida erant istiusmodi matrimonia, conjugibus veris à se recessentibus lequebantur; Unde licet matrimonium contrahere clandestinè invalidè gravius videatur peccatum in se & absolute, quam contrahere illud validè, nimirum in locis, ubi Trident. receptum non est, non est tamen gravius quod ad Ecclesiam, & relata ad dicta mala, ad quæ declinanda illud ita ab Ecclesia punitur. Sed neque pñæ, quæ quandoque statuuntur propter solum factum aut pravum animum facientis, licet factum illud careat effectu juris, hoc est, valore, locum habent, nisi jus ipsum hoc exprimat, nimirum, quod

quod velit punire etiam tale factum carens valore.
Hinc deduco, &

3. Resp. tertio: Contrahentes simpliciter clandestinè, validè tamen, nimurum in locis, ubi Tridentinum receptum non est, adhuc hodieum incurrit pñas staturas contrahentibus simpliciter clandestinè; qui lex illa penal ob dicta mala inde provenientia respicit factum cum effectu juris seu valore. Nihilominus tamen etiam contrahentes simpliciter clandestinè invalidè. Trident. cit. c. 1. præcipit graviter puniri ab ordinariis.

Ques. 166. *Quæ sit pena parochi vel alterius Sacerdotis assistentis matrimonio clandestino.*

1. **R** Esp. primò: In c. cum inhibitio. b. t. statutum hæc pñam, ut talis per triennium suspendatur ab officio, circa quam pñam notanda veniunt sequentia, primò habere illam adhuc hodie post Trident. locum in assistente parocco vel alio Sacerdote, sive seculari, sive regulari de parochi aut Ordinarii licentia matrimonii clandestini ob omisssas denunciations, adeoque validis; quia Trident. ex una parte de hoc nullam decrevit pñam; ex altera parte dicit se inhærere vestigis Concilii Lateranensis, ex quo desumptum est c. cum inhibitio. Sanch. d. 48. n. 5. Pith. b. t. num. 42. Eadem pñam eod. cap. statutam parocco & alteri Sacerdoti assistenti matrimonio clandestino ob non adhibitos in requisito numero testes perdurare adhuc hodieum censem plures apud Sanch. cō quod Trident. dicat se inhærere vestigis Concil. Lateranens. Censem è contra Sanch. num. 4. Castrop. num. 13. Pont. l. s. c. 37. num. 11. illam à Trid. revocaram, dum statuit, patochum aliosve, qui interfuerunt istiusmodi ob dictam rationem clandestinis matrimonii, pro arbitrio ordinarii graviter puniendos; siquidem quando minor pñam imponitur nova lege ob idem delictum, pro quo gravior imponebatur lege antiqua, tunc cesser pñna legis antiqua; quod ipsum tamen nondum sufficienter probatum ait Pith. l. c.

2. Notandum secundò: Dictam pñam extendi à Sanch. quotiescumque interfuit matrimonio à jure interdicto. V. G. si vagos absque licentia Ordinarii conjungat. contra tenet Castrop. cō quod textus cit. c. tantum loquatur de matrimonii, quæ ob suspicionem impedimenti dirimentis interdicto sunt.

3. Notandum tertio, dictam pñam locum non habere modò, si parochus alienus, vel quicunque alias Sacerdos sine proprii parochi licentia intersit tali matrimonio, cū enim tale matrimonium sit invalidum, ideo pñam olim imposita assistenti tali matrimonio, quod tunc erat validum, non incurritur. Sanch. cit. d. 48. num. 6. Pith. num. 42. Nihilominus talem suspensum esse ab officio & beneficio, quo usque Ordinario illius parochi, qui debebat assistere, vñsum fuerit, à qua suspensione ramen excusat ignorantia, modò crassissima non sit, ait Castrop. n. 15.

4. Notandum quartò, talem suspensum ab officio, hoc est, ab officio & exercitio ordinis clericalis, non esse suspensum à beneficio, hoc est, à perceptione fructuum beneficij; cū hæc sine suspensione distinet, & in cit. c. cum inhibitio; non exprimatur nisi suspensio ab officio, Pith. num. 43. citans Sanch. l. 3. d. 51. num. 14. qui tamen addit, posse Judicem suspendere ramen etiam à beneficio, si culpa gravitas id exigeret, iuxta §. fin. cit. c. cum inhibitio.

5. Notandum quintò, de cætero suspensio nem illam triennalem non esse latæ sententiae, sed ferenda per Judicem, ut constat ex textu cit. c. ubi dicitur: feratur; quod actum seu ministerium Judicis in futurum significat et exigit. Sanch. cit. d. 48. num. 2. Castrop. num. 12. Pith. num. 42. Pont. l. c.

6. Norandum denique, ab ista triennali suspensiōne Episcopum non posse absolvere. Sanch. l. 3. d. 52. num. 2. Gutt. c. 75. num. 22. Pont. cit. num. 11. Castrop. num. 14. Pith. num. 44. Item Jo. And. Host. Præposit. in cit. c. cō quod suspensio illa lata ab ipso Concilio Generali, & quidem præfixo tempore, quò durare debet; Episcopus autem in lege seu decreto Concilii generalis dispensare nequeat; unde licet ipse tulerit illam suspensionem; quia ramen id fecit, non tanquam principalis, sed tanquam minister Concilii generalis, eam relaxare non poterit, & licet absolvere possit à suspensione lata à jure indefinitè, nullo designato tempore, id tamen non potest, ubi adjectus certus terminus duratiois suspensionis; Ac denique nec vi Trident. sess. 24. c. 6. absolvere potest ab omnibus censuris, etiam reservatis Pontifici; sed ab iis solis, quæ nec publicæ, nec ad forum externum deductæ; hæc autem triennalis suspensio, cūm, ut dictum, non incurritur ipso facto, sed per sententiam Judicis jam est sententia publica, & ad forum exterrum deductæ. Castrop. &c.

Ques. 167. *Quæ pñna testium assistentium matrimonio contradictione absque parocco, vel contradictione omisssis culpabiliter denunciatiobibus.*

R Esp. sunt puniendi arbitrio Ordinarii; neque enim illis alia statuta pñna. Sanch. d. 46. num. 7. Gutt. c. 75. n. 9. Castrop. n. 15.

Ques. 168. *Quæ pñna per calumniam seu malitiam denunciantis impedimentum ad impediendum matrimonium.*

R Esp. Eum puniendum canonice pro arbitrio Judicis, cūm pñna specialis non sit in jure expressa. Pith. num. 43. qui tamen addit ex 2. c. de calumniator. calumnioso de nunciantem suspendendum ab officio & beneficio, donec se purgaverit.

TITU-